

VAN HIER EN VAN ELDERS.

EEN schoon boekken, gelijk al deze die in *Sint-Augustin*, te Brugge, gedrukt worden, met roode inlijsting aan elke bladzijde, is de « Gedachtenis van Oostacker », Bedevaart naar O. L. V. van Lourdes in Vlaanderen, door P. Antonius Denis, S. J., uit het fransch vertaald door H. Waelkens, S. J. Het werksken is te bekomen, voor eén frank, bij Desclée, De Brouwer en Cie, te Brugge.

De verschijning dezer vlaamsche uitgave zal welgekomen zijn. Zij bevat 't verhaal der verschijningen van Lourdes en van den oorsprong der bedevaart van Oostacker, alsook het verhaal eenvoudig maar treffend van menigvuldige weldaden die de Onbevleete Ontvangene Maagd zoo mild in het vlaamsch heiligdom uitdeelt.

Met het grootste genoegen beveel ik de « *Gedachtenis van Oostacker* » aan de aandacht van alle Vlamingen: immers omdat dit boekken een nieuwen perel hecht aan de kroon van Maria, terwijl het ook eene beschrijving te meer is in de zoo volledige boekenlijst der vlaamsche bedevaarten tot de heilige Maagd.

DE naaste weke zal ik de rede drukken door Dr Eug. Van Steenkiste uitgesproken wegens 't vlaamsch als bestierlijke taal ten stadhuijze van Brugge, in zitting van den Gemeente-Raad van 26 Februari laatst. Van hier af wil ik den moedigen voorstaander van onze taal gelukwenschen en bedanken namens al dezen die ons eigen zijn, doen en spreken liefhebben.

DEZEN avond spreekt de weerde Heer Th. Verhoef, onder-voorzitter der Brugsche afdeeling van 't *Davidsfonds*, over 't plantenrijk. Het muzijk zal wel bezorgd zijn.

MAANDAG heeft de hoogwaardigste Bisschop van Brugge den nieuwen orgel van Sinte-Pieters en Paulus te Oostende gewijd. Dit wonder speeltuig is gemaakt door den Heer Anneessens van Geeraardsbergen, den befaamsten orgelmaker des lands. Ik hope te naaste weke nadere inlichtingen te kunnen geven. De Heer Wigand, orgelist der kerk, heeft, na de zegening, een prachtig concert gegeven op het nieuw speeltuig en heeft bewezen niet alleen dat het een eerste orgel is, maar ook dat hij een kunstnaar is van de echte soort en een der allerbeste, zoo niet de beste onzer orgelisten.

Wanneer maakt men eens zulk eenen orgel voor onze Hoofdkerk?

VERLEDENE weke schreef ik in R. D. H., dat ik niet en wist of de bewerking van REINAART DE VOS, van Frans Willems, nog in den handel was. Ik heb sedert dien vernomen dat zij nog bestaat.

Het *Willemsfonds* heeft, in 1873, te Gent, de vijfde uitgave doen drukken van gemeld werk. De eerste uitgave kwam uit te Eecloo bij Van Han en zoon in 1834; de derde, bij Gyselinck te Gent, 1846; de tweede bij Hanicq te Mechelen in 1839, en de vierde bij Van Velsen, ook te Mechelen in 1858. Deze twee laatste uitgaven waren « *ingericht tot schoolgebruik*. » Ik heb hier nevens mij de uitgave van Hanicq liggen, en lees er de volgende goedkeuring op het titelblad: « Het boek met opschrift: *Reinaart de Vos*, enz., dat wij doen overlezen hebben, laten wij toe te drukken. Mechelen, den 6 Augustus 1839. J. B. Pauwels Vic. Gen.

Deze uitgave is in hoofdstukken verdeeld, en « achter

elk derzelve eenige aanmerkingen » dienen « deels om sommige oude vaderlandsche gebruiken op te helderen, deels om den jeugdigen lezer aan te toonen wat zedelijk nut men uit het verhaal kan trekken. » Alzoo Willems.

De vijfde uitgave is waarschijnlijk gelijk met de eerste en derde; maar zij verschilt in vele plaatsen met de schooluitgave, *en niet zonder reden!* Van Duyse's bewerking en kan niet aangenomen worden als schooluitgave. Misschien ware het wel mogelijk van den zoon van Frans Willems en van zijn kleinzoon den noodigen oorlof te vragen om de *schooluitgave* te herdrukken? Alhoewel zij niet volledig is, — *en juiste daarom*, zou zij aan de leerende jeugd kunnen aanbevolen worden, hetgene met de uitgave van het *Willemsfonds* onmogelijk is.

AD. D.

WAAR 'T VLIEGEN WILT.

« Ik geef aan den onbekenden armen van Cortemarck alle mijne kleederen en juweelen *t'mijnen lyve en halze* dienende ofte gediend hebbende. »

*
**

« En vergeet mijn *mementotje* niet », zei een Gentenaar, te Ruisselede; toegende aldus een keer te meer hoe de Vlamingen vreemde woorden versteerten en hun een vlaamsch uitzicht geven.

*
**

« Van nu voort, » zei er een die op Portionkele ten elven van den voornoene *berecht* wierd, « van nu voort, men zou pap eten, al zwommen er brokken in. » — *Berecht* in den zin van gecommuniceerd.

(Gehoord te Iseghem).

*
**

VINDEKOORN.

Onder dezen titel geeft de *Student* eenen « voorraad van taal en woorden » door de vroegere bouwlieden « achtergelaten, verroekeloosd of verloren op den Vlaamschen akker, en nu opgeraapt, gekeurd, gezant en gezameld. »

Ambachten, zegt de *Student*, is kwellen, plagen. — Te Gent ook: slaan. « Hij heeft hem geambacht, » wordt wel eens gezegd van iemand, die een ander eene ranseling heeft gegeven.

Bleus, in eenen ongunstigen zin gezegd van roode kleur (bloos) hebben. — Te Gent is 't anders. Er zijn er velen, die den « bleus » van anderen wel voor zich zelve wenschen.

Deisteren, pletten, tot moes maken, gelijk gezegd wordt in 't Payottenland. — Te Gent, is bedeisteren iets bevuilden. « Dat kind heeft zijne broek bedeisterd.... »

Brugge, Boekdrukkerij F. De Haene-Wante, Mariastraat.